Daar de bestelling van 30.000 lb buskruit overdreven groot is en tegen de regels, werd op 10 april 1762 besloten maar 10.000 lb te sturen. Deze bestelling was zeer slordig, omdat er in december 1761, toen zij geschiedde, een voorraad van 7030 lb was, wat met de zending van 10.000 lb op 17.030 lb uitkwam. In 1755 was vastgesteld dat de voorraad 15.000 lb mocht zijn en het verbruik is in 1759 op 2000 lb gesteld, wat samen 17.000 lb is. De voorraad en het verzondene bedroeg dus slechts 30 lb meer. [fol. 51] Bovendien is er tussen december 1761 en juni 1762, toen de bestelling was uitgevoerd, niets gebruikt. Daarom is de Hoge Regering bedroefd dat Heren XVII haar van onoplettendheid beticht. Bovendien hadden zij in de generale missive van december 1763 kunnen lezen dat het bestuur ten onrechte 8000 lb had teruggestuurd, waardoor de voorraad 6678 lb bleef, met het argument dat er zo'n hoeveelheid zonder bestelling was toegestuurd. Het bestuur is aangetoond dat dit onjuist was en het is een ernstig verwijt gemaakt over zo'n irrelevante en aanstotelijke aantiiging.

BENGALEN

Het is veel plezieriger dat de bevelen betreffende de handel van de Compagnie die de directeuren van de Engelse compagnie aan hun bestuur te Calcutta gaven, meer succes hebben gehad dan de vorige keer. [fol. 52] Uit de brief uit Bengalen van 7 november 1765 zal het Heren XVII duidelijk zijn geworden dat de Engelsen precies een derde van de totale hoeveelheid verworven salpeter aan de Compagnie hebben geleverd. In de brief van het bestuur naar Batavia van 11 januari 1766 staat dat er genoeg is om boven de Indische bestelling elk retourschip 2000 zakken salpeter mee te geven. In de marginale beantwoording van het extract uit de brief uit Nederland van 10 oktober 1764 wordt bericht dat er geen klachten zijn over geweld door de Engelsen in de opiumhandel. Men wacht de verdere goede gevolgen van de bevelen af. Men is tevreden dat Heren XVII de verhoging van de verkoopsprijs aan de Opium Sociëteit evenredig aan de verhoogde en later weer verlaagde inkoopswaarde heeft goedgekeurd. Daarom zijn de dit jaar ontvangen 1000 kisten, die gemiddeld rsd 319,4,- de kist hebben gekost, of rsd $50\frac{5}{5}$ minder dan in 1765, volgens de resoluties van 13 mei en 17 juni 1766 voor rsd 500,- de kist aan de Opium Sociëteit verkocht. [fol. 53] Dat is rsd 50 minder dan in het voorafgaande jaar. In de geheime resolutie van 17 juni 1766 zijn de besluiten te vinden over opium en de bevelen aan het bestuur voor dit jaar. Niettegenstaande het baarzilver dat uit Nederland was ontvangen, bleef er daaraan een tekort. Er is desondanks zoveel baarzilver naar Bengalen gezonden als er gemist kon worden en zoveel van de soort munten die zonder verlies te verkrijgen waren. Er moesten bijzondere wegen worden bewandeld om aan geld te komen, omdat op een bestelling van $61\frac{1}{2}$ ton nauwelijks $15\frac{3}{4}$ gezonden kon worden. Dit valt te lezen in de geheime resolutie van 10 juni 1766 en in de aparte brief aan directeur George Lodewijk Vernet van 14 juni. [fol. 54] Men hoopt dat deze maatregelen werken en dat ze Heren XVII ervan overtuigen dat dit punt alle aandacht van de Hoge Regering krijgt. Het is zeer noodzakelijk dat de bestelling vanuit Bengalen van geld geheel wordt uitgevoerd, omdat anders niet te verwachten is dat de middelen die verleden jaar hebben gewerkt, schaarste zullen voorkomen. In de brief van 18 oktober 1763 werd bericht dat er wegens tekort aan baarzilver, ropia's en andere muntsoorten gezonden waren. Heren XVII hadden daarover opgemerkt dat, bij een voorraad aan baarzilver in augustus 1761 van 68.064 mark, gebrek daaraan in 1759, 1760 en 1760/61, het zenden van [fol. 55] van gewisselde ropia's en andere muntsoorten niet rechtvaardigde. Tenzij er andere redenen voor kunnen worden aangevoerd, moet dit wel tegen het belang van de Compagnie zijn geweest. De Hoge Regering voert daar tegen aan dat ze steeds in overeenstemming met de situatie van de kas heeft gehandeld en dat de reden om in januari 1760 ropia's aan te nemen reeds in de brief van 25 april 1760 is genoemd. Buiten wat daarvan later nog is aangenomen, was er toen 20 ton verworven, die in 1759/60 en 1760/61 uitsluitend naar Bengalen gezonden kon worden. Als er baarzilver was geweest dan was dat, zoals in eerdere en latere jaren, zeker daarheen gezonden. [fol. 56] In 1758/59 is er 45.592 mark gestuurd, maar in 1759/60 19.584 en in 1760/61 16.696 mark. Daarentegen ging er in 1761/62 weer 58.824 en in 1762/63